

nen, sådan som regeringen stod i situationen i januar måned.

Men lad os prøve at tale om det.

Jeg synes faktisk, at det her jo er en balance imellem, hvor centralistiske vi skal være som Folketing, og i hvor høj grad vi skal anerkende det kommunale demokrati og give det kommunale demokrati en chance for at lægge nogle retningslinjer. Men lad os prøve at drøfte det stille og roligt hen ad vejen. Jeg har tilkendegivet min holdning. Jeg synes, det kommunale demokrati skal have lov til at udvikle sig, og jeg har også noteret mig, at de kommunale organisationer ikke har haft indvendinger imod lovforslaget som sådan.

Så kan jeg konstatere, at fru Aase D. Madsen er modstander af byfornyelsesloven og i øvrigt er meget irriteret over, når byfornyelsen nu bliver lavet, at man så fra kommunal side kan ødelægge udsynet til de her nyrenoverede bygninger. Det forekommer at være noget inkonsekvent.

Når jeg synes, at denne lov skal fungere så godt som muligt, og når jeg synes, at vi også gerne skal sørge for, at der er penge til byfornyelse, hænger det jo rent faktisk sammen med, at der er omkring 229.000 lejligheder i dag, som faktisk er utidssvarende, og hvor jeg ikke mener, man kan være bekendt at have den holdning at sige: Jamen byfornyelsesloven er ikke en lov, vi skal prioritere. Med andre ord: Vi skal ikke prioritere en fornuftig udvikling af boliger til folk, som er meget afhængige af, om de nu bor i gode boliger eller i dårlige boliger. Det er jo i virkeligheden noget af det, der bestemmer vor livsværdi og vore livsudfoldelsesmuligheder.

Derfor er der selvfølgelig en politisk forpligtelse i at sige, at de, der bor i dårlige boliger, kan regne med Folketingets bevågenhed i forhold til at gøre boligerne bedre. Og jeg synes, der er grund til at glæde sig over, at der faktisk er et bredt flertal i Folketinget, der har den politiske bevidsthed og lever op til den politiske forpligtelse, at vi også har et ansvar for, hvordan boligstandarden er.

Jeg har sådan set svaret fru Annie Lunde Hansen på spørgsmålet om, hvorfor det kommunale princip er lagt ind, så det skal jeg ikke komme yderligere ind på.

Jeg takker også hr. Keld Albrechtsen for en positiv holdning til udvalgsarbejdet. Man må sige, at hr. Keld Albrechtsen som århusianer er ganske idealistisk i sin indfaldsvinkel her, al

den stund han formentlig ikke får ros, når han kommer hjem til Århus. Så meget mere grund er der til at takke hr. Keld Albrechtsen for tilkendegivelsen her fra Folketingets talerstol. Så det vil jeg da gøre.

Sluttelig vil jeg til hr. Kim Behnke sige, at det, man i hvert fald kan få ud af hr. Kim Behnkes tale, er en konklusion, der klart viser, at skal man have bedre boliger, kan det kun finansieres ved, at man har flere penge til vedligeholdelse, og at man sætter flere penge hen til vedligeholdelse, og det vil i sidste instans betyde højere huslejer.

Og det var jo prisværdig klar tale fra Fremskridtspartiet og i øvrigt også fra Dansk Folkeparti, hvor man også kan drage den konklusion: Bedre boliger betyder højere husleje og også uforholdsmæssig højere husleje. For selvfølgelig kommer der en højere husleje, når boligstandarden stiger. Hvis man skal starte fra bundlinjen og lægge det på huslejen, bliver huslejen ganske voldsom i mange boliger. Og jeg er i hvert fald glad for, at der ikke er et flertal bag det synspunkt i Folketinget i dag.

Pernille Frahm (SF):

I SF vil vi jo også gerne være med til at udvikle det kommunale demokrati, men vi vil også gerne være med til, at man undgår nogle uhenigtsmæssige procedurer. Og når vi nu har forsøgt med først til mølle-princippet og fundet ud af, hvor uhenigtsmæssigt det er, så synes jeg, at vi burde medvirke til, at procedurerne ude i kommunerne bliver hensigtsmæssige.

Det er en meget, meget bred bemyndigelse, der ligger til kommunerne i § 94, stk. 4, for det er jo ikke bare sådan, at der står, at kriterierne »kan kombineres«, men der står jo også, at kriterierne »kan fastsættes på grundlag af«. Det vil sige, at det også kunne være helt andre kriterier. Det kunne være nogle helt tredje. Det kunne være de røde huse først. Jeg håber på, at ministeren vil medvirke til, at vi får en præcisering af det her, for som det ligger nu, synes jeg ikke, det bare er demokrati, men det nærmer sig anarki.

Rikke Hvilshøj (V):

Nu er det lidt sjovt i dag at høre en SF'er tale meget om det centralistiske og en socialdemokrat tale meget om det decentrale styre, og det er egentlig årsagen til, at jeg meldte mig, for det er en dejlig ting en gang imellem at høre en socialdemokratisk minister tale om det decen-